

Rolnummer 569
Arrest nr. 66/93 van 15 juli 1993

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van de artikelen 56, § 2, en 57 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter F. Debaedts en de rechters-verslaggevers K. Blanckaert en P. Martens, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. Onderwerp van het beroep

Bij verzoekschrift van 14 juni 1993, dat de volgende dag ter griffie van het Hof is ontvangen, vraagt J. Vandyck « om wijziging of nietigverklaring (...) van artikel 57, 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor arbeidsongeschikte werknemers, waardoor aan verzoeker het recht op verhoogde kinderbijslag wordt ontzegd ».

Hij voegt daaraan toe « dat de toepassing van dit art. zoals vermeld in omzendbrief nr. 361 van het Min. van Sociale Voorzorg dd. 19.7.79 in strijd is met art. 6 en *6bis* van de Belgische Grondwet ».

II. Rechtspleging

Bij beschikking van 15 juni 1993 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 17 juni 1993 hebben de rechters-verslaggevers K. Blanckaert en P. Martens, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de organieke wet, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdend in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het ingestelde beroep tot vernietiging klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

Conform artikel 71, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan verzoeker kennisgegeven bij ter post aangetekende brief van 18 juni 1993.

Verzoeker heeft bij ter post aangetekende brief van 25 juni 1993 een memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1. In hun conclusies hebben de rechters-verslaggevers doen opmerken dat de door verzoeker aangevochten bepalingen van de bij koninklijk besluit van 15 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders weliswaar naderhand vaak zijn gewijzigd, maar niet bij enige bepaling die in de periode van zes maanden vóór het instellen van huidig beroep (14 juni 1993) in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

De verslaggevers hebben eraan herinnerd dat krachtens artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 de beroepen slechts ontvankelijk zijn indien zij worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de wet, het decreet of de in artikel 26*bis* van de Grondwet bedoelde regel.

2. In zijn memorie met verantwoording verklaart verzoeker dat hij « bij vergissing » de vernietiging vorderde van de hogervermelde wetsbepalingen en dat hij thans « uitsluitend de vernietiging vordert van de weigering om verzoeker verhoogde kinderbijslag te betalen (stuk 1) gebaseerd op de omzendbrief 361 van het Ministerie van Sociale Voorzorg (stuk 2) ».

3. Artikel 1, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 luidt als volgt :

« Het Arbitragehof doet, bij wege van arrest, uitspraak op de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een wet, een decreet of een in artikel 26*bis* van de Grondwet bedoelde regels wegens schending van : (...) de artikelen 6, 6*bis* en 17 van de Grondwet. »

Uit artikel 3, § 1, van dezelfde wet blijkt dat dergelijke beroepen - behoudens de in artikel 3, § 2, en in artikel 4 bedoelde gevallen - slechts ontvankelijk zijn indien zij worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de wet, het decreet of de in artikel 26*bis* van de Grondwet bedoelde regel.

Het beroep tot vernietiging dat blijkens het verzoekschrift was gericht tegen de artikelen 56 en 57, § 2, van de bij koninklijk besluit van 15 december 1939 samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders is dus niet ontvankelijk, aangezien het niet binnen de bij artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 vastgestelde termijn is ingediend.

4. Voor zover het beroep, gelet op de rechtzetting in de memorie met verantwoording, moet worden begrepen als gericht tegen een administratieve beslissing en tegen een omzendbrief, dient erop gewezen te worden dat het Hof overeenkomstig voormeld artikel 1, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 enkel bevoegd is ten aanzien van wetten, decreten en in artikel 26*bis* van de Grondwet bedoelde regels.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 15 juli 1993.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

F. Debaedts